

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 3 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Eilenburg – Niemcy) – YS, RW/Freebird Airlines Europe Ltd.

(Sprawa C-302/22) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 3 – Odszkodowanie na rzecz pasażerów w przypadku dużego opóźnienia lotu – Zwolnienie z obowiązku odszkodowania – Nadzwyczajne okoliczności – Zderzenie samolotu z ptakami – Manewr awaryjnego hamowania prowadzący do uszkodzenia opon tego samolotu]

(2023/C 15/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Eilenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: YS, RW

Strona pozwana: Freebird Airlines Europe Ltd.

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że:

przerwanie fazy startu samolotu spowodowane jego zderzeniem z ptakami i skutkujące manewrem awaryjnego hamowania prowadzącym do uszkodzenia opon samolotu jest objęte pojęciem „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Data złożenia: 6.5.2022.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 10 września 2021 r. – GP i BG/Banco Santander, S.A.

(Sprawa C-561/21)

(2023/C 15/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GP i BG

Strona pozwana: Banco Santander, S.A.

Pytania prejudycjalne

1. Czy dokonywanie wykładni art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ w ten sposób, że bieg terminu przedawnienia roszczenia o zwrot kwot zapłaconych na podstawie nieuczciwego warunku umownego rozpoczyna się dopiero po stwierdzeniu nieważności tego warunku prawomocnym wyrokiem, jest zgodne z zasadą pewności prawa?

2. Jeżeli taka wykładnia nie jest zgodna z zasadą pewności prawa, to czy wykładnia, która uznaje za dzień rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia datę wydania wyroków przez Tribunal Supremo (sąd najwyższy, Hiszpania), w których ustalono orzecznictwo dotyczące skutków w zakresie zwrotu (wyroki z dnia 23 stycznia 2019 r.), jest sprzeczna z wyżej wymienionymi przepisami wspomnianej dyrektywy?
3. Gdyby taka wykładnia była sprzeczna z rzezonymi przepisami, to czy jest z nimi sprzeczna wykładnia, zgodnie z którą dniem rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia jest data wydania przez Trybunał wyroków stwierdzających, że roszczenie o zwrot może podlegać przedawnieniu (zasadniczo wyroki Trybunału: z dnia 9 lipca 2020 r. w sprawach połączonych C-698/10 i 699/18, *Raiffeisen Bank SA*; lub z dnia 16 lipca 2020 r. w sprawach połączonych C-224/19 i C-259/19, *Caixabank SA*, potwierdzający poprzedni wyrok)?

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 16 marca 2022 r. w sprawie T-281/21, Nowhere/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 23 maja 2022 r. przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-337/22 P)

(2023/C 15/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf, D. Gája, V. Ruzek, E. Markakis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Nowhere Co. Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w sprawie T-281/21 w całości;
- oddalenie w całości skargi wniesionej przez skarżącą w pierwszej instancji na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej w sprawie R 2474/2017-2;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez EUIPO w ramach postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania EUIPO podnosi jeden zarzut, a mianowicie naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 (¹) w zakresie, w jakim Sąd orzekł w zaskarżonym wyroku, że Izba Odwoławcza powinna była uwzględnić wcześniejsze brytyjskie niezarejestrowane prawa, na które powołano się w celu uzasadnienia sprzeciwu i to pomimo faktu, że zaskarżona decyzja została wydana w chwili, kiedy Zjednoczone Królestwo nie było już państwem członkowskim Unii Europejskiej, a okres przejściowy przewidziany w umowie o wystąpieniu (²) upłynął. Odwołanie dotyczy zatem kwestii istotnej dla poszanowania jedności, spójności i rozwoju prawa Unii.

Sąd niesłusznie uznał, że jedyną datą istotną dla oceny sprzeciwu jest data spornego zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji, w zakresie w jakim:

- i) pomylił kwestię ustalenia prawa mającego zastosowanie *ratione temporis* do niniejszej sprawy z kwestią merytoryczną dotyczącą wymogu, aby wcześniejsze prawo było ważne w chwili, w której EUIPO wydaje ostateczną decyzję w przedmiocie sprzeciwu;